

לונדון, 31.5.40

גוליה יקרה,

כל שבוע מכין לנו עכשיו המתעה חדשה, קשה וחמורה מהקודמת. במקרה
נזדמנתי הנה בימים שלא מהר ישכחו בהיסטוריה האנושות. ואני משתומם לקור-הרוח
והבטחון הפנימי של העם המופלא הזה, שום דבר אינו מוציא אותו מכליו, שום דבר
אינו כאילו מזעזע אותו, ושום דבר אינו מערער את אמונתו ובטחונו שטוף הנצחון
לבוא. יום לאחר המכה האיומה בבבלגיה - וכאילו לא קרה כלום. כל אנגלי שאני
פוגש חושש אמנם לצרות שיבואו, אבל אינו מסיל ספק בחוצאות הסופיות, והוא
מוכן להתאבקת ממושכת - זיהי מה.

הממשלה החדשה, למרות המכות האיומות שניחכו כבר על ראשה, יש אליה
אימון בלתי מוגבל בעם, קשה לתאר מה היה המצב הפנימי אילו נשארה עוד הממשלה
הקודמת, אולם ברור שצ'ורצ'יל לא הקדים לקבל בידו את הרסן. הממשלה החדשה,
סירישה בעצם צורצ'יל והמועלים. גם אצ ביברברוק עושה מלאכתו כהוגן.

וכל השאלה היא עכשיו שאלה של זמן: היהיה סיפק בידי הממשלה החדשה לגייס
כל הכוחות והאמצעים של האימפריה. היסלר יודע זאת והוא עושה מאמצים נואשים
להביא לידי סיום מהיר - נקווה שמזימתו לא תקום -

- - וגם בעניינים שלנו בא שנוי למובה, למעשה אמנם לא נשתנה כלום, ואיני
בסוח שישתנה כל כך מהר, אולם יש עכשיו אוזן קשבת, אפילו במשרד המושבות, יש
את מי לדבר, אם כי האנשים המרכזיים טרודים כל יומם ולילה ועמוסים עול כבד
ונורא, ולא יוכלו להפנות בנקל לעניינים שלנו, שבהשוואה למה שקורה בצרפת עכשיו
הם עניינים ממדרגה שלישית ורביעית. ואף על פי כך מספלים קצת בענייננו, ואין זה
מן הנמוע שדבר מה יצא.

(17)

1

הצענו שוב עזרתנו - באנשים, בהעשיה, בארגון, בכוחות מדע. ועל כפה

הצעות דניס עכשיו במקומות המוסמכים. הדברים שכתבתי בסוף מאמרי ב"כנסת"

השנה - יתכן שנחאטחו, אם כי לפי שעה אין עוד בסחון בכך.

- - - -

מה עושה עמוס, ומה שלום באולה, ההחחיל כבר החופש של רנה'לה? מדוע אין

הילדים כותבים?

אחפול קיבלתי אח מכתבך הראשון. התקבלו כבר הדברים ע"י יוססמן?

נשיקות,

דוד.

כח